

Bestemmelse af denne Art, naar man betragter de Tilfælde, hvori Straffebestemmelser om denne Slags Forhaandelser ellers anvendes.

Barberg: Jeg har til dette Afsnit af Lovudkastet tilladt mig at stille to Endringsforslag. Det første er meget ubetydeligt og tilsigter ikke nogen Realitetsforandring, men kun en Tydeliggjørelse, og det findes under Nr. 59 til § 75. Slutningen af § 75 lyder saaledes: „bliver under særdeles skærpene Omstændigheder at straffe paa Livet, men ellers med Strafarbejde, eller under formildende Omstændigheder Statsfængsel, mindst i 3 Aar“. Det er mig ikke klart, hvad der menes hermed, om „mindst i 3 Aar“ gaaer saavel paa Strafarbejde som paa Statsfængsel, eller paa det sidste; jeg antager nærmest, at det gaaer paa begge Dele, og, hvis det er Meningen, og jeg her faaer dette bekræftet fra competent Side, saa tager jeg mit Forslag tilbage; men gaae disse Ord kun paa Statsfængsel, troer jeg, det kan tydeliggjøres paa den Maade, jeg har foreslaaet i Endringsforslaget. Et andet Forslag, jeg har tilladt mig at stille, gaaer ud paa, at § 94 skulde udgaae, og det har saaledes en Realitetsbetydning. § 94 angaaer Forbrydelser imod kongelige Prindsfer og Prindsesser, og den bestemmer da, at Lovens almindelige Straffe blive at forhøje. Grunden til, at jeg har stillet det Forslag, at Paragraphen skulde udgaae, hvoraf Følgen ikke vilde blive, at disse Handlinger blive straffrie, men kun, at de behandles som almindelige Forbrydelser, er, at jeg synes, at denne Paragraph kommer i Strid med denne Lovs hele almindelige Charakter. Denne Lov har den almindelige Charakter, at den i høi Grad formilder det Bestaaende, men denne Paragraph forekommer mig at skærpe det Bestaaende. I Presseloven af 3die Januar 1851 findes denne Bestemmelse ikke; Prindsfer og Prindsesser blive efter den behandlede som andre Mennesker. Ved altsaa her at give dem en undtagen Stilling, vilde man indføre en Skærpelse og det ogsaa paa en anden Maade, thi efter Presseloven maae disse Personer selv paatale saadanne Handlinger, medens det her er gjennem Justitsministeriet, at Paatalen stæer. Jeg har saameget større Grund til at stille dette

Forslag, som det er mig uklart, hvad der forstaaes ved kongelige Prindsfer og Prindsesser. Dette Udtryk forekommer oftere i Lovgivningen, men det er mig uklart. Jeg veed ikke, hvem der er kongelige Prindsfer og Prindsesser; jeg veed ikke, om dermed menes Børn af den regjerende Konge eller Børn af Konger overhovedet, eller Beslægtede af Kongen; det veed jeg ikke, og jeg har ikke kunnet faae Oplysning derom, uagtet jeg har søgt den. Det er altsaa meget farligt at indføre en saa vag Bestemmelse. Disse ere de to Grunde, hvorfor jeg tilraaer at udstemme Paragraphen, nemlig for ikke at skærpe det Bestaaende, og fordi vi ikke vide, hvad vi gjøre, naar vi vedtage Paragraphen.

Justitsministeren: De Endringsforslag, som ere foreslaagne af de oprindelige Forslagsstillere, men igjen optagne af det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Thurah), gaae, som vi have hørt, ud paa at afflasse Dødsstraffen for en særegen Art af Forbrydelser, nemlig de politiske Forbrydelser. Det er sikkert, at Spørgsmaalet derved stilles i et noget andet Lys end det, hvorunder det har været behandlet i et tidligere Møde, og det er vist, at adskillige Grunde, der ikke ville kunne anføres for Dødsstraffens Affsaffelse i det Hele, ville kunne gjøres gjældende til Fordeel for dens Affsaffelse ved politiske Forbrydelser; men naar man fremhæver det Synspunkt, der væsentligst har ligget dem, som forsvare Dødsstraffens Bibeholdelse, paa Hjerte, nemlig at det gjaldt om at have tilstrækkelige Midler til at opretholde, ikke alene de enkelte Individuers, men ogsaa Statens Existent og Sikkerhed, troer jeg, at man ogsaa maa gjøre gjældende, at Dødsstraffen bør bibeholdes for politiske Forbrydelser, naar de ere af den Betydning, at hele Statens Existent derved udsættes for Fare. Om man end kan fremhæve Exempler paa saadanne, som ere fremkomne af ædle Bevæggrunde, og hvorved det er lykkedes at foretage Omvæltninger, der have været til vedkommende Nations Bedste, troer jeg dog ikke, man kan gaae ud fra Andet, end at de Tilfælde, Loven omfatter, i Reglen ere Forbrydelser af meget betænkkelig Art, idet de nemlig omhandle For-